

gent. legat. Menoch. conf. 49. n. 42.
Et de presumpt. lib. 4. presump. 162;
num. 28. Tondut. resolut. civil. cap. 12:
num. 13. vers. Eadem ratione, atque
ita indefinita: *lego aurum*, & quia uel
vniuersali: *lego aureo aurum*, quanvis
differentia sit inter contenta sub vni-
uersali, ut inter massam auri, & an-
los aureos, quibus indefinita minus
proprietate videbatur conuenire. Quam
rudi materiz, quod est contra ea, quae
diximus de natura propositionis in-
definita, hoc tamē prouenit ex com-
muni us loquendi, secundum quem
appellatione argenti, vel auri veniunt,
qua ex eo facta sunt, sicut ipsa rudit
materia, & usus loquendi communis
verborum proprietati præferendus est,
1. Labeo, 7. S. 1. ff. de supellec. legat.
librorum, 50. S. quod tamē, Caisius
ff. de leg. 3. Molin. de primogen. lib.
1. cap. 4. num. 36. Menoch. conf. 266.
num. 63. Ceuall. tom. 1. quæst. 409.
Felician. de censib. in procim. n. 30.
in fin. Pareja de instrument. edit. tom.
1. tit. 1. resol. 3. S. 5. num. 90. Aug. Bar-
bos. in collect. ad cap. vbi cunque, b. 4.
in fine, de pœn. in 6. Aducite tamen
pecuniam argenteam, vel auream, au-
to, vel argento legato, non deberi, Me-
noch. & Tondut. vbi supra. Illius lo-
quendi stylus reddidit rationem Con-
sultus in d. l. quæstū, S. illud fortassis,

Num. 10.

48 Indefinita affirmativa in testium
depositione pro vniuersali non habe-
tur, quod secus est in negativa, Cy-
riac. tom. 3. controv. 407. num. 65.
Surd. decis. 263. n. 10. Pacian. d. c. 35.
num. 20. cum seqq. Menoch. conf. 73.
p. 16. Tusch. d. concil. 86. n. 31. Mal-

card. de probat. concl. 1. 203. n. 19. An-
charr. in rubric. de reg. iur. in 6. Mar-
fil. singul. 171. Crot. in tract. de testib.
part. 7. num. 99. vers. Duodecimō ple-
ne, Natta conf. 164. num. 25. vol. 1.
Quod fallit, si testis deponat indefini-
te super articulo continentia vniuersi-
tatem, tunc enim indefinita pro vni-
uersali habetur, Tusch. vbi proximē
num. 35. Malcard. num. 29.

Vers. Decimā, ex his.

Non est omnino superflua distinc- 49
tio Bartoli, nam quoties considerata
mente proferentis, & materia subiec-
ta adhuc dubium sit, an indefinita pro
vniuersali sit accipienda, vel non: re-
currendum erit ad odiū, aut fauore
rei, de qua agitur; atque ita Battolum
sequuntur Menoch. d. conf. 173. num.
27. & alij, quos ipse refert, Tusch. d.
concl. 86. n. 28. Pacian. d. cap. 35.
num. 20. in addit. lit. N. Ias. in l. 2. n.
18. ff. de lib. & posthum.

Vers. Decimo tertio, hinc colligitur.

Hoc nedum est ita in affirmativa;
sed etiam in negativa, quae ex vi pro-
prietatis significationis & quia uel
vniuersali, ut diximus: nam si ex & quia uel
entia resultet absonus intellectus, indefi-
nitam nunquam sapit naturam vniuer-
sali, Pacian. d. cap. 35. num. 35.

Vers. Decimo quinto, aperitur.

De intellectu cap. quia circa 22. de 51
privileg. latè Barbos. in collect. ad il-
lyd. vbi plures refert, & nos infra cap.
17. num. 143. Quæstio autem non est
de & quia uel entia indefinita pro vniuer-

fali, sed an remissio decimarum ex-
tendatur ad futuras, quæ deberentur
ex praedijs de novo Monasterio quæ-
situs: quæ quæstiones inter se differunt,
ut constat ex dictis supra n. 42. cum
seqq. Neque enim ex eo quod indefi-
nitam pro vniuersali accipiatur, necessari-
tudo sequitur, futura, & incognita co-
prehendere, quandoquidem neque
ipsa vniuersalis ex sua natura talia co-
plicitur, ut ibidem fuse probauimus.

AD CAP V T Decimum quartum.

SUMMARIUM.

1. *Donatio perfecta* dicitur, *cum ad li-
bitum donatoris nequit renocari.*
2. *Ad perfectiōrem donationis inter-
civis acceptatio desideratur.*
3. *Post acceptatam donationem mo-
dus, aut conditio ei adjici non potest.*
4. *Fallit, si in continenti adjiciatur.*
5. *In communis ordo non attenditur.*
6. *Qui de interpretatione l. quæst. 3.
C. de donat. q. sub mod. scripsere.*
7. *An in obligationibus, que re con-
trahuntur, alteri per alterum actio iu-
re civili queratur.*
8. *Lex iuris antiqui correlative non
extendit, ultra casum in ea ex-
presum.*
9. *Hodie iure Regio alteri per alterum
actio queri, non prohibetur.*
10. *Secundus donatarius in casu d. l. quo-
ties dominium, aut possessionem sine
traditione non querit.*
11. *Quid de iure particularum? refer-
Ex. 2.*
12. *Negativam quis sustinet;*
13. *Explicatur l. C. de donat. quæ sub
modo.*
14. *L. 7. tit. 4. p. 5. non est correctiora
iuris communis.*
15. *Donatio Ecclesia facta; modo adic-
ta, si non impletur, agitur ad imple-
mentum, nisi expressum sit, ut, modo
non seruato, renocetur.*
16. *Donatio predicta non revocatur ob
omissionem Prælati solius, qui modum
non impler.*
17. *Modo non implet, qui sicut causa si-
nalis donandi, donatio renocatur, non
si impulsus, quia solum agitur ad im-
plementum.*
18. *Modus appositus in donatione fa-
cta Ecclesia, ipsius sauro causa impul-
sus censetur.*
19. *Ad renocandam donationem ex l. 1.
C. de donat. q. sub mod. dominium pro-
bare oportet.*
20. *Mora, quæ requiritur ad renocatio-
nem donationis ob modum non imple-
tum, purgari potest.*
21. *Ad renocandam donationem ex d. l.
1. mora non est opis.*
22. *Verum in specie d. l. quæst. liceat
renocare patrum in favorem terrij post
acceptatione principialis donatarij: tra-
ditur sententia negativa.*
23. *Refertur affirmativa.*
24. *Hec approbat, & enucleatur.*
25. *In casu d. l. quæst. nullum ius que-
ritur secundo donatario ante ipsius ac-
ceptationem.*
26. *Explicatur l. 1. ff. qui sine manum:
ad libert. pertener.*
27. *Hares non potest patrum in favo-
rem libertatis per disjunctum adiectionem
renocate.*
28. *Exponitur l. si cum fundum, ff. da-
pat.*

- 29 Exceptio firmarum regulam in contrarium.
- 30 Donatio inter viros ante acceptationem liberè potest pro libite renocari.
- 31 Donator potest renocari pactum adiectum in favorem proprij hereditatis donationis.
- 32 Ad vires donatorius modum implere post illum renocatum a donatore.
- 33 In res ea quilibet est moderator, & arbitrus.
- 34 Pactum adiectum donationi in utilitatem tertij postquam ipse acceptaverit, renocari nullo modo potest.
- 35 Donatio facta in sancto, vel ei qui in ventre est, sine acceptatione statim irrevocabilis est.
- 36 Vbi iuramentum non renocandi interuenit, an pactum in favorem tertij possit ante acceptationem reuocari?
- 37 Ex d.l. quoties, actio utilis legataris non competit secundo, antequam acceptet.
- 38 Ex donatione non acceptata obligatio civilis, aut naturalis non acquiritur.
- 39 Obligatio parit actionem, & haec sennilla nosci non potest.
- 40 An per acceptationem notarij nomine absentis maneat irrevocabilis donationis?
- 41 Ex consensu partium claudicare contractus iure potest.
- 42 Virum ex acceptatione notarij acquisitur absentis utilis actio?
- 43 Et si caueatur statuto, ut alterum per alterum actio queratur, ad agendum sine cessione ratificatione debet procedere absentis.
- 44 An extantel. 2. tit. 16. lib. 5. Recopilar posse donatio ante acceptationem renocari?
- 45 Defenditur D. Conarruias, ne sibi
- contrarius videatur;
- 46 Ex stipulatione pro absente ante ratificationem nulla uis cura obligatio.
- 47 Quae personae possint iure communii pro alijs stipulari remissione.
- 48 Iure Regio licet stipulari alteri permissione sit, donatio ante acceptationem potest renocari.
- 49 Actio sine cessione quādō alteri per alterum queritur, remissio.
- 50 Notario pro absente stipulate actio sine cessione queritur.
- 51 An post aduentum dies, quo pactum in favorem tertij erat exequendum, possit renocari, & ubi nondum acceptatum est.
- 52 In causa d.l. quoties, pactum in favore Ecclesie potest ante eiusdem acceptationem renocari.
- 53 Alteri per alterum iure communii cet stipulari favore cause pie.
- 54 Donatio ad pias causas potest ante acceptationem renocari.
- 55 Promissio facta Deo de erogando aliquid, cause pie est irrevocabilis sine acceptatione.
- 56 D. Conarruias ab Hermosilla obiectio defenditur.
- 57 Nihil interest quoad iuris effectus inter donationem principaliter factam, & eam, que secundarij sit, ut in causa d.l. quoties.
- 58 Donatio dotis causa facta, reintegrata ante acceptationem potest renocari.
- 59 Explicatur l. si ego 10. S. si res off. de iur. dot.
- 60 Quod ipsis conrahentibus obstat, & eorum successoribus debet obstat.
- 61 Dominum cum sua causa transit in successorem.
- 62 Heres in utilitatem, & incommodum defuncto succedit.

63 Nemo plus iuris ad alium transfert, quam ipse habet.

64 Heres in omne ius defuncti suco cedit.

65 Mandatum re integra morte eius, qui mandauit expirat.

66 Renovatio mandati ad pias causas heredi mandantis non est permissa.

67 Heres donationem a defuncto factam ante acceptationem renocare non vult.

68 Donatum dotis causa, matrimonio non sequito, conditione repetitur.

69 In contrahibus innominatis etiam favore pie cause celebratis iure communii locus est patentia.

70 Iure Regio in contrahibus innominatis patentia non licet.

71 Quid iure Canonicco remissio.

72 Non permittitur heredi donatoris renocare pactum favore tertij adiectionis, nondum acceptatum.

73 Pena conventionalis diecta in favorem Ecclesie, vel sacerdotis semel commissa, an posset per cooperatorum remitti, antequam acceptetur conuentio & remissio.

De conditione, aut modo donationis adiecto in favorem tertij.

A De ea, de quibus in presenti age dum est, sunt videndi, Molin. de primogen. lib. 4. c. 2. Hermosil. in l. 7. gloss. 4. tit. 4. part. 5. Ant. Gom. in l. 40. Taur. à n. 26. Pat. Sách. conf. moral. lib. 1. cap. 6. dub. 1. Roderic. Suar. in l. quoniam in prioribus, q. 2. princip. C. de inoffic. testament. Cancer. variat. p. 1. cap. 8. de donat. à n. 52. Iul. Ciar. recept. sentent. libr. 4. S. donatio. q. 13. Pat. Molin. de iust. & iur. tom. 2. disput. 265. Gratian. disceptat. forens. tom. 2. c. 332. Peregint.

ministratur, argum. l. quz de tota 75. ff.
4. de rei vendic. In continent tamē,
id est, ante quam ab actu donandi dis-
cedatur, benē poterit conditio, aut
modus apponi, & si præcesserit ac-
ceptatio, Hermos. vbi proximū nu. 1.
Decian. n. 29. Pertalt. in l. 3. §. qui fidei-
commis. nu. 63. ff. de bared. instit.
Fontanel. n. 5. sed contrarium defen-
dunt, Castill. n. 50. cum seq. Sarmet.
de redditib. Ecclesiast. part. 1. Cap. 4.
n. 10. Ripa respons. 63. n. 6. 8. quz len-
tēria possunt, iuxta quz diximus, cō-
ciliari, nam ordo in coniunctis non
attēditur, l. 2. §. sed si quis, ff. de vulgat.
Quod etiā obtinet in donatione, quz
à traditione incipit, siquidem in ipso
actu tradendi rem donatam grauari
donatarius poterit, deinde non ita, cū
iam sit perfectissima donatio, Hermo-
fill. in d.l. 4 gloss. l. n. 2.

Num. 2

6. De interpretatione l. quoties 3. C.
de donat. quz sub mod. videndi sunt
Hermos. in l. 7. d. tit. 4. gloss. 4. Ant.
Gom. in l. 40. Taur. n. 26. Mol. sup. lib.
4. cap. 12. n. 2. Iul. Clar. d. §. donatio; q.
13. Pichard. in §. alteri; n. 24. iostit. de
iustilib. stipulat. Giphon. in repet.
eiusdem l.

Hac lex 3. tit. 8. lib. 3. Ordinam. est
hodie l. 2. tit. 16. lib. 5. Recopilat.

7. Sunt plures textus, qui probat Bal-
di conclusionem, ut quoties re cōtra-
hitur obligatio, posuit alteri per alterū
actio vitilis quz, quas recenset gloss.
fis. in l. pen. C. ad exhibend. sed quo-
nam extant abhj. ex quibus oppositum
colligitur, Ant. Gom. vbi proximē, &
varia. d. lib. 2. c. 11. n. 18. vers. Itē mo-
do, pluribus laudatis sic distinguit;

Aut res post traditionē eius, qui de-
dit, perseuerat, vt in deposito, commo-
dato, & similibus, & tunc alteri obli-
gatio ex conventione cōtrahentis po-
test acquiri, l. Publia 26. ff. deposit.
Aut rei proprietas media traditione
in alium transfir, vt in mutuo, quo calu-
tertio actionē queri, iura non hount, l.
certi conditio 9. §. quonia, ff. de reb.
cred. Ex quo liquet, vt cum per dona-
tione subsequita traditione domi-
num in donatariū trasferat, l. 1. & per
totum, ff. de donat. secundo donata-
rio ex conventione p. mi, & donatō-
ris actio competere non posset, etiā si
à traditione inciperet donatio, quod
favorabiliter constitutio d. l. quoties
introduxit, vt tenet cū D. Couar. cō-
munis. Ant. Gab. commun. lib. 3. tit.
de verb. oblig. concl. l. n. 76. Porti. lib.
2. regular. conc. 46. Cacher. decis. 85.
n. 7. Cost. de patr. & nepot. p. 7. etiā
contra teneat Pichard. sup. n. 27. 28.
afferens in d. l. quoties, alteri per alterū
actionem non quz, sed prater iuris
regulas vtilem concedi secundo dona-
tario, quz ipsi ante dict. constitutio-
nem non competebat.

Quz quidē decisio cū correctoria 8
sit iuris antiqui stricte debet interpre-
tari, vt ultra casum ibi expressum mi-
nimē extendatur, etiā eadē, vel maior
ratio reperiatur, D. Couar. de matrim.
p. 2. c. 8. §. 8. n. 39. Menoch. cons. 552.
n. 15. Hermos. in l. 11. gloss. l. n. 9. tit. 5.
p. 5. Gutier. practic. lib. 2. q. 170. nu. 1.
vers. Non obstat fundamentū, Dueñ.
reg. 286. Pet. Barbos. in l. si cōstante in
princ. n. 106. ff. sol. mat. Vivi. tom. 1. cō-
mun. opin. hb. 1. tit. 17. de legib. n. 112.
Tiraq. de iur. marit. glos. 2. nu. 22. &
communiter notatur in auth. quas
actiones, C. de sacros. Eccles. Atque
ita

ita locum habere non potest in specie,
textis in l. cum res 22. C. de donat.
que dicitur ell, prout D. Couar. hic
9. advertit. Hodie vero si casus hoij le-
gis occurreret, siud esset de iure ref-
pondendum per d. l. 2. Recopilat, per
quam generaliter permisum est, vt
alteri per alterum actio quzri posset,
vnde creditores recte, sine cessione fi-
lium donat, si uim conuenirent, Olea
de cession. iur. tit. 4. q. 9. nu. 37. Aze-
ued. in d. l. 2. num. 30. Gutier. practi-
car. lib. 4. q. 59. num. 25. Ant. Gom.
d. num. 13. prop̄ finem. Quid autem
iure Canonico, an scilicet alteri per al-
terum actio quzratur? vide Matienz.
in d. l. 2. gloss. 4. num. 4. qui affirmati-
vē r̄solvit, D. Couarruu. in c. quanvis
pactum, part. 2. §. 4. num. 4. Fottu. in
l. 1. n. 23. ff. de pact. Azeued. in ead. l.
2. num. 1.

Num. 3

10. In terminis d. l. quoties magis cō-
muniter cōtra Decium receptum est,
non transire dominium, aut possessio-
nem absque traditione in secundum
donatariū, Fachin. controveis. libr.
8. cap. 88. vers. Sed in personam, Al-
ciat. cons. 99. num. 12. Guid. Pap. deci-
s. 512. ad finem, Franch. decis. 74.
Gratian. disceptat. cap. 332. nu. 8. Ti-
raquel. de constitut. amp. 30. num. 3.
4. Magon Florentin. decis. 71. num. 3.
Capyc. decis. 203. Marta vot. 49. Ma-
tic. de taciti. conuent. lib. 13. titul. 18.
num. 3. 3. 6. Cacheran. decis. 169. nu.
15. Forcatul. dialog. 63. nu. 102. Aris-
min. Tepat. varia. lentent. lib. 2. titul.
498. in fine, Tusch. practicat. concl.
lit. D. concil. 642. n. 13. Mol. d. disput.
265. n. 5. Ant. Gom. in d. l. 40. nu. 25.

Vers. Hanc vero Philippi.

Contrarium nihilominus cum D. 12
Couarruu. in præsenti sustinent alle-
rentes, etiam secundum ius paitita-
rum traditioem esse necessariam,
Anton. Gomez supra Matienz. in l.
8. gloss. 2. numer. 21. tit. 7. lib. 5. Re-
copilat. Auend. in l. 45. Taur. gloss.
1. numer. 1. Febus decis. Lusitan. 83.
numer. 9. Gomez Arias in dict. l. 45.
Tauri numer. 5. Sed nullus ex his
satisfacit dict. l. paititz, quz aper-
tissime contra decidit, &
ita communiter in-
telligitur.

{ }

Num. 4:

- 33 Specialitatem esse in l. 1. C. de donat. quz sub mod. ipsius verba manifeste denotant, cum sub brevissimo contextu ter repetitur: *In hoc casu. Ut patet, in alijs, vbi alimentorum fauor cessauerit, aliud fore dicendum, atque ita tenent Surd. de aliment. tit. 1. q. 4. n. 65. 69. Bald. cons. 250. volum. 3. R. pain. l. fin. nu. 129. C. de reuoc. donat. Curti. iun. in l. traditionibus, n. 16. C. de paet. Fachinz. d. cap. 88. vers. Nec obicit, Molin. d. disput. 265. n. 6. Sed eo casu competit etiam donatori cōdīctio ob causam, quod speciale est cōtra regulam, textus in §. sic itaque, intit. de action. vt notat gloss. in d. l. 1. Qui etiā agere potest ad implemen-
tum modi, Hermos. in l. 6. gloss. vnic. n. 19. 22. tit. 4. p. 5. Surdus ve:ò p̄fata constitutionē restringit ad donatio-
nacōm omnium bonorum, alias do-
nator iure communi vtetur, per illam
conditionem ob causam reuocans,
quod donavit, accedunt Intrighol. d.
sing. 87. num. 10. Noguerol. allegat.
6. num. 84.*

Num. 5:

- 14 Hunc intellectum ad d.l. 7. parti-
tz diuinitorum appellat Molina d.
capit. 12. num. 4. & alios Gomezij, &
Matiensi refelit Mieres vbi proximē.
Nec absoluē dici potest per eam
legem Regiam ius commune corri-
gi, si vt sonat, admittatur, quandoqui-
dem circa intellectum d. l. quoties
fuerunt diuersæ opiniones quoad do-
minij, & possessoris translationem,
vt nuper ostendimus, quatum alte-
gam, & si minus frequētem, tanquam

Ibi:

veriōtem suo videri eārum legū con-
ditores amplexi sunt, quod non semel
fecere, vt Gregor Lop pluribus in lo-
cis adooitauit, quam etiam tueruntur
cum Decio, Anton. Fab. de error.
pragmatic. decad. 47. error. 8. Mol. de
rit. nuptiar. lib. 3. q. 24. num. 250. 251.
Decian cōs. 55. n. 3. in princip. volum.
3. Peregrin. de fidei commis. art. 5. n.
16. cum seq. Crauet. cons. 19. num. 9.
Mieres supra num. 7.

Num. 6:

Donatio f. cta Ecclesiaz cum gra-
uamine, vt aliquid facere, vel dare te-
natur, & non impleto, minimē po-
test reuocari, sed agitur, vt donatoris
pareatur voluntati, Barbos. in collect.
ad cap. verum, n. 2. de cedit. apposit.
Hermos. in d.l. 6. gloss. vnic. n. 26. Tō-
dur. resolut. Canonicar. cap. 83. nu. 4.
Joseph. Ludovic. Perusin. decis. 29. n.
22. Bald. Nouell. de dot. part. 6. pri-
uileg. 57. Gratian. supr. cap. 517. n. 16.
Ariston. Tepat. d. tit. 498. cap. 11. in
fine, Ant. Corset. in suis singularib.
lt. C. sing. cōtractus. Sed aliud in cō-
ditione, docent Joseph. Ludovic. nu.
23. Tepat. vbi proximē. Quod limi-
tatur ex eodem, cap. verum quando
adiectum est in donatione, quod, mo-
do non obseruato, reuocetur, Surd. d.
q. 48. num. 70. Gratian. dict. cap. 517.
n. 7. Sesse decis. Aragon. 31. num. 2. &
alij, quos refert ac sequitur Hermos.
n. 27. Sed ingratis, vel cōtemptus
dispositionis donatoris, hoc casu non
nocet Ecclesiaz, nisi simul Pralatus, &
capitulū omiserint, Surd. d. n. 73. vbi
alios refert, sequitur Hermosil. n. 29.
Menoch. de recuper. remed. 9. n. 921.
Iul. Clat. d. S. donatio, q. 21. n. 5.

Ibi:

Ibi: S. n. vbi modus.

Vers. Quinimō, & moram.

- 17 Curo modus fuit causa finalis, eo
omisso, dispositio revocatur, sed si so-
lū in fuerit impulsua, agitur dūtaxat
ad implementum, Gratian. supr. tom.
1. cap. 136. n. 16. 17. Tepat. d. tit. 498.
c. 13. in fin. Ant. Corset. vbi proximē,
Bald. Nouell. d. p. 6. priuile. 50. Crau.
cons. 246. nu. 2. Becc. cons. 45. nu. 39.
Menoch. cons. 489. n. 19. vel. Respō-
detur secundō, Parlador. differēt. 147.
in fin. vbi ad hanc distinctionē pro-
bandam commendat, l. 48. tit. 5. p. 5.
& l. 41. tit. 14. ead. part. & alios laudat,
Marescot. variat. lib. 1. cap. 90. n. 7. Ex
quo Ecclesia non priuatur donatis ob
modum non impletum, quoniam fa-
uore illius creditur semper modus
esse causa impulsua, & nō finalis dō-
nandi, Hermos. n. 26. Selle vbi proximē,
Joseph. Ludou. vbi proximē. Cau-
sa autem finalis, tunc modus cēfetur,
cum eo sublatō donatio non fieret,
impulsua, quando etiam si modus
adiectus non fuisset, donaretur, Ma-
rescot. vbi proximē, & nos infra hoc
lib. cap. 20. num. 43.

Vers. Erat deinde.

- 19 Sequitur Hermosilla num. 25. sed
abique dominij probatione actioni-
bus personalibus, sibi competentibus
donator vti potent, vel præscriptis ver-
bis ad alimenta extorquenda, l. legem
9. C. de donat. vel cōdīctione, ob cau-
sam ad reperendum donata, d.l. 1. vbi
gloss. verbo condicō, quibus facilius
ius suum persequetur, cum dominium
difficilis probationis sit, Cyriac. con-
truct. 537. n. 8. Malcard. de probat.
concl. 536. & omnes communiter,
9. numer. 45. Dueñas regul. 216.

S 3 in

in fine, Auend. in d.l. 40. Taur. gloss. s.n. 7. Villalob. in antinom. iur. Civil. & Regij, fol. 6.n. 26. Azeued. in l. 11. n. 9. tit. 6. lib. 5. Recopilat. Salced. in addition, ad Bern. Diaz, reg. 211. Gratian. Facon reg. 410. Mieres part. 1. q. 13. n. 13. 20. Perez. in l. 3. tit. 8. libr. 3. ordinam. Angul. de meliorat. libr. 1. gloss. 8. n. 21. Costa de patr. & nepot. pag. 9. Menchac. controuers. v. frequent. cap. 6. 2. Gutier. in cap. quamvis pactū in princ. n. 60. de pact. in 6. Ce- uall. q. 249. n. 2. cum seqq. Fachin. lib. 8. controuers. cap. 39. Mendoza. dispu- tat. iur. lib. 3. c. 9. n. 45. Parlador. rer. quotidiana. lib. 2. cap. 3. ou. 37. Castill. quotidiana. lib. 4. cap. 5. n. 21. Menoch. cons. 7. 23. num. 22. Quorum plerique idem sentiunt, nec primus donata- tiois cōsentiat in pacti revocationem.

23 Sed contrarium sequitur Bartolum defendunt Hermos. vbi supr. num. 3. Molin. n. 7. 4. verf. In primo casu, Sanch. n. 3. Iol. Clar. d. lib. 4. §. donatio, q. 13. n. 5. Gregor. Lop. in d.l. 7. gloss. 4. Gomez Arias in l. 25. Taur. num. 30. Gabriel. lib. 3. commun. tit. de donat. concl. 5. n. 1. Pat. Molin. disp. 265. nu. 14. cum seqq. Boer. decisi. 312. Anton. Faber. in Codic. tit. de donat. que sub mod. 37. diffinit. 2. Tréteacq. variar. lib. 3. resol. 1. tit. de donat. n. 13. Surd. decisi. 204. n. 13. 14. & conf. 150. num. 102. Mantic. de tacit. conuent. lib. 13. tit. 48. n. 8. 9. Cancer. variar. resolut. part. 1. cap. 8. de donat. n. 52. Gratian. disceptat. tom. 1. cap. 49. n. 4. & capit. 575. Cyriac. tom. 2. controuers. 269. n. 83. Alciat. in rubric. num. 31. ff de verb. oblig. Gutier. practicar. libr. 2. q. 52. n. 6. & plurimos de hac questione tractantes cumulat Castill. vbi supr. ac limitationes ad hanc ultimam op-

nionem tradit Molin. d. disput. 265. à n. 9. & Hermos. d. gloss. 4. à n. 4. v. que ad finem. Illud competitum est, Bar- tolisententiam non admittiri in institu- tione maioratus, vel alij donationi- bus familiæ relictis, vt ordine succel- siuo ad alios donata perueniant, nam acceptante primo donatario, quoad omnes irrevocabilis redditur disposi- tio, Molin. n. 75. verf. In secundo ca- su, Hermos. num. 13. 16. Gut. n. 4. San- ch. n. 3. Pat. Molin. nu. 9. 10. Cyriac. controuer. 312. à n. 85.

Ex quibus appetet, quam dubium sit discernere, quæ ex his magis com- munis opinio sit, & quilibet quam se- quitur, ipsam receptionem affirmet; nihilominus Bartoli sententia præsta- tor, & authoritate, & ratione censem- tur, secundum quam donator, dum à tertio non acceptatur, quod in ipsis utilitatem est pactum, non prohibe- tur illud etiam inuitu principali do- natario revocare, nisi huius inter sit pactio in favorem tertij oblitera- ni, quoniam tunc & ipsis consensu erit opus, quod ita sentiunt D.D. pro Bartolo allegati, & afferit Sanch. n. 5. eti. Cancer. donatatioi primi con- sensum semper ad revocationem pacti in favorem tertij requirat d. num. 52. verf. Verum autem.

Vers. Contra Bartolum.

Ad l. quoties respondetur, nullum ius in eius casu quæsi secundo donata- tio ante eius acceptationem, qua- propter argumentatio non procedit, Hermos. in d. gloss. 4. n. 2. Sanch. vbi proximè, & alij communiter.

Ad textum in l. 1. ff. qui sin. ma- 25 num. dicendum est, servum illum ex

vtrius-

vtriusque contrahentis voluntate in hoc fusile venditum, vt manumitte- retur, cumque contractus esset one- rosus, solo vendoris consensu liber- tas nō potuit impedi, sed & emptor debebat consentire, qui cum iam de- cessisset, mutare nequivit voluntatem, alioquin si viueret, nec vellet servum liberum fieri, libertas minimè compe- teret, l. 3. ff. de seru. ex. port. l. fin. C. si mancip. ita fuer. alien. quarum legum antinomia cum d. l. 1. ita facilè tolli- tur. Neque hætes emptoris con- tentio offere valuit libertati, tum quod in eo casu sine hærede obiisse 27 emptorem proponitur, tū quod hæ- redes huiusmodi pacta retractandi non habent potestatem d.l. 3.

Num. 8.

28 In d. l. si cum fundū 37. ff. de pact. aperte Bartolo patrocinatur, vbi Pro- culus pro regula constituit, dominum illius fundi posse conuentionem ad commodum Titij factam revocare, à qua duos excipi casus, scilicet, quādo res non est integra, quia iā conuē- tum coepit exequioni mandari, vel si illius, qui pro utilitate tertij pactus fuit, adimpleri conuētionem inter sit,

29 quæ exceptiones firmant regulam in contrarium, l. nam quod liquidæ 4. §. fin. ff. de pen. legat. Pareja de instru- ment. edit. tom. 1. tit. 2. resolut. 5. nu. 44. Euerard. in locis legalib. loc. 9. ab exceptione ad regulam, & loc. 99. ab speciali, Carteual. de iudic. tom. 2. lib. 1. tit. 3. disp. 16. n. 40. easque neq; Bar- tolus, neque aliquis ex sequacibus suis non admittent, quinimò easdem expresse tradunt, vt videre est apud Hermosillā, & Sanchez, omnes enim

Hoc verum est, interueniente do- 30 natarij acceptatione, alijs donatio in- ter viuos liberè licet revocare, Sanch.

de matrim. lib. 1. disp. 6. à n. 2. vbi la- tissime, Hermos. in l. 4. gloss. in. 27. tit. 4. p. 5. apud quos plures, cum adhuc perfecta non sit, vt dictum est supr. n. 1. cum seqq. Hermos. cum plurimis num. 18.

Vers. Primum sive.

Præsens a tertio proculdubio pro- 31 cedit, atque ita docent Hermos. in d. l. 7. gloss. 4. n. 17. Mantic. de tacit. con- uent. lib. 13. tit. 4. 8. nu. 9. verf. Si vero, Gratian. disceptat. forens. cap. 405. n. 26. 27. & d. cap. 575. nu. 12. Pat. Mo- lin. num. 18.

Num. 9.

Recedit ab hac sententia Hermo- 32 silla d. gloss. 4. n. 11. afferēs, verius esse, non posse donatum implere mo- dum,

dom, postquam donatorem penitus erit, quod verum erit, quando donator ex implemento modi aliquid incommodum senserit, ut in casu d. l. si cum fundens, alias contrarium cum D. Contrarius hic tenendum est, siquidem donatus etiam in iusto donatore poterit re donata pro suo arbitrio vti, & grauamen sponte exequitioni mandare, v.g. Si Stichus sit donatus, vt post quinquennium liber fiat, si donator ante illud tempus mutauerit voluntatem, donatus manumittere non astringitur, l.1. C. si mancip. ita fuerit, alien. porerit tamē vtrō quinquennio transfacto Stichum libertate donare, nec obstat prohibitio donatoris, qui non potuit post perfectam donationem grauamen manumittendi inducere, cum in sua quilibet sit moderator, & arbiter, l. in re mandata 21. C. mandati d.l. perfecta, igitur donator revocans pactum in alterius fauorem donatarum principalē exonerat, sed non impedit, vt de re sua adhibutum disponat. Atque iti tenest Cancer. d. cap. 8. n. 52. vers. Vt autem, Matic. dict. lib. 13. cap. 43. num. 8.

34. Quod autem dicitur, penitentiam donatori esse permisam quoad tertium, in cuius utilitate pactus est, intelligitur, nisi huius acceptatio subsequatur, Gregor. Lop. in d.l. 7. gloss. 4. Cacheran. decis. 8. n. 4. 9. Molin. d. cap. 2. num. 74. vers. In primo casu, Sanch. num. 3. Iul. Clar. num. 5. Hermos. d. gloss. 4. n. 4. Gotic. vbi sup. d.n. 6. vel aliud impedimentum obster, veluti si ad commodum infantis, aut eius, qui in utero est, modus adjicatur, nam donatio his f. &c. ut irreuocabilis sit, non indiget acceptationē,

35.

Molin. d. lib. 4. cap. 2. num. 75. Fontanell. d. clausul. 4. Hermos. n. 14. Sanch. n. 4. in fin. Mantic. d. lib. 13. tit. 20. n. 5. Decian. conf. 1. lib. 3. Matescor. variar. lib. 2. cap. 20. n. 1. 2. Cancer. d. c. 8. n. 58. Idem quod de donatio de ipsius herede dicendum est, nam si secundus donatus ante primum decedat ad suos heredes commodem donationis, quam acceptauerat transfert, nec euangelic substitutio, etiam nondum venerit casus, in quo restitutio fieri debet, Cancer. d. cap. 8. n. 53. & part. 3. cap. 21. n. 95. Dec. cōs. 427. Berengar. Ferdinand. in cap. vnic. de fili. nat. ex matrimon. ad Morgana contract. cap. 18. pralud. n. 9. 10. contra Peregrin. de fideicom. art. 51. n. 20. Alciat. conf. 3. lib. 8. tom. 3. Auēd. in l. 40. Taur. gloss. 18. n. 23. Imō si donatus moratur, antequā acceptet, successor poterit acceptare, iuxta tradita per Hermos. in l. 4. gloss. 1. nu. 53. tit. 4. p. 5. maximē, si notarius defunctus nomine fuerit stipulatus, Anton. Fab. decad. 47. error. 5. Seraphim. decis. 801. n. 4. Molin. d. cap. 2. num. 77. vers. Similiter.

Num. 10:

Sequuntur D. Couarr. in praesenti Pat Molin. disput. 265. numer. 11. Mantic. dict. titul. 48. num. 12. Sanch. d. dub. 1. num. 7. Gratian. d. cap. 575. n. 13. Mieresp. 1. q. 22. num. 37. Trentacinq. d. resol. 1. tit. de donat. n. 14. in fine cum seq. Hermos. d. gloss. 4. n. 9. Sed tamen ea limitatio non videatur admittenda ad doctrinam Bartoli secundum eos, qui docent, iuramento non reuocandi donationem non effici irreuocabilē ante acceptationē, quos

36

referunt Hermos. in d. gloss. 1. nu. 41. Sanch. d. disput. 7. n. 24. nam si seclusio iuramento desideratur acceptatio secundi donatarij irrevocabilitatē pacti, idem erit dicendum, licet acceptat iuramentū, quod naturam actus sequitur, cui adharet, l. fin. C. de non numer. pecun. l. fin. ff. qui satid. cogant. l. 27. tit. 11. p. 3. Sanch. n. 24. Guitier. in d. cap. quavis pactum in princip. n. 55. Quia ratio zque virget, siue donator iurauerit, non reuocare donationem, in qua pactum fuit appositorum, siue pactum ipsum,

Num. 11:

47. Ex d.l. quoties, neque utilis actio, neque ius aliud ante acceptationem secundi donatarij ei quazitur, Hermos. d. gloss. 4. n. 3. in fine, Anto. Fab. in Cod. tit. de donat. q. sub mod. defia. 2. & sentiunt laudari supra nu. 23. licet contrarium probet Ant. Gom. in l. 40. Taur. n. 30. maximē de iure Regio, cū nulla obligatio civilis, aut naturalis oriatur ex donatione pon acceptata; vt latē probat Sanchez dict. disp. 7. à princip. maximē n. 18. 21. vbi idem esse de iure Regio defendit non obstante, d.l. 2. tit. 16. lib. 5. Recopilat.

38. Obligatio autem parit actionem, quia sine illa subsistere non potest, l. sed & si lege 28. s. consuluit, ff. de petit. haredit. Menoch. conf. 231. nu. 29. Nec acceptatio primi donatarij quoad secundam donationem attenditur, nam secundum Menoch. & alios, quos ipse refert, conf. 1153. nu. 2. prima donatione, ac secunda sunt distincte, & quazlibet principalis, quare consensum eius, cui donatur, desiderat Sanchez dub. i. n. 3. Cabed. decis. 5. p. 2. num. 3. 48.

Hermos. vbi proximē, nec inter illas in hoc aliqua reperitur differentia, Molin. d. c. 2. n. 74. vers. In primo casu. Atque ita, sicut nulla actio, aut obligatio quazitur primo donatario ante acceptationem; ita nec secundū quicquid distinguat, Anton. Gom. supra.

Est communis opinio, quia habet, 49 etiam stipulante notario pro absente ante reparationem posse donationē reuocari, Sanch. d. dub. 1. n. 4. & d. disput. 7. n. 11. Alciat. in e. cū contingat, el tercero, ad finem, de iureur. Molin. d. c. 2. n. 59. 74. cum alijs, Tiraquel. de constit. p. 3. lim. 30. n. 8. Thesaur. decision. Pedemont. 70. n. 3. 4. Sed magis communiter D. Couarruias sententia contraria recepta est, quam teneant Tondut. Canonic. qualit. cap. 83. n. 11. Hermos. qui plures laudat d. gloss. 4. n. 10. Flores de Mena in Addit. ad Gammam. decis. 8. vers. Vide si fit, Ludouis. decis. 567. n. 3. Cacheran. decis. 35. Pat. Mol. disp. 265. n. 16. Iul. Clat. d. q. 13. nu. 5. Cancer. d. cap. 8. n. 52. vers. Quam tamen, Menoch. conf. 92. n. 76. Ant. Gom. vbi proximē, Cost. de re integ. cap. 79. n. 5. qui feret omnes in specie d.l. quoties loquuntur, quibus adde Cyriac. tom. 2. controv. 1. 322. per totam, vbi à n. 24. probat idem esse in contractibus ultro, citroque obligatorijs, quod etiā tradit D. Couarruu. commune esse affirmans in rubric. de testament. p. 2. n. 18. neque obstat ratio Sanch. d. disput. 7. n. 12. vbi oppositum sentit cum alijs, siquidem non est inconveniens, vt contractus claudicet ex contrahentium voluntate, cum possit unus se astringere ex parte sua absq. eo, quod alter sibi obligetur, l. sicut 23. §. 1. cum

I. seq.

l.leg. ff. locat. Menoch. conf. 697. nū.
2. Quod facilius procedunt iure Regio,
ex l.2. tit. 16. lib. 3. Recoplat.

Num. 12.

42. Ad hondum sequuta ratificatione
ex sola notarii stipulatione acquiratur
tertio actio veris est etiam quesi-
tio dubia, de qua Cyriac. vbi proxi-
mē à n. 3. Ceuall. q. 54. qui dūs cō-
munes costrarias refert opiniones, &
verius ac communius est, non acquiri,
Ludouï. vbi supra, Marescot. variar.
lib. 2. cap. 20. n. 1. Roland. conf. 19. n.
23. lib. 1. Sed in casu d.l. quoties, acqui-
ri ante acceptationem actionem, te-
net Menoch. à n. 76; vbi alios refert,
tamen verum non est ex dictis supra
num. 39.

43. Licit statuto permittatur, quod
aleni per alterum stipuletur: ut
ex ea stipulatione sine cessione agi
polvit, ratihabito desideratur, Sanch.
ex ann. d. disp. 7. num. 11. Molin. d.c.
2. n. 63. Castren. cōsl. 171. num. 5. lib.
2. Sed eo ipso quod agit quis ratifi-
cat, Marescot supra lib. 1. cap. 31. n. 14.
Deci. conf. 367. num. 3.

Num. 13.

44. Quod de iure Regio alteri per al-
terum potest stipulari, probauimus su-
pra num. 9. Non pauci sentiunt, quod
extante d.l. 3. titul. 8. lib. 3. Ordinam.
qua est d.l. 2. tit. 16. lib. 5. Recoplat.
donatio absenti facta nequit etia ante
acceptationem reuocari; Ant. Gom.
d. cap. 4. n. 3. in fine, Pat. Molin. supra
disput. 385 in fine, Parlador. rer. quo-
tidian. lib. 2. cap. 3. num. 36. Roderic.
Suar. in l. quoniam in prioribus, quest.

8. n. 7. C. de inoffic. test. Cetall. q. 54.
n. 13. Dueñ. reg. 119. limita. Matienz.
in l. 7. glos. 2. n. 21. tit. 10. lib. 3. Recop.
Dida. Per. in l. 3. tit. 8. lib. 3. Ordinam.
Angul. in l. 1. glos. 5. n. 28. & glos. 8.
n. 17. in fin. tit. de las mejoras, Palac.
lib. 5. de contractib. cap. 11. 5. vt mea,
& cali apud Sanch & Hermos. statim
laudando. Contrarium tamen, vt D.
Couārruias, ita & plenisque placet,
vloque magis receptum est, vt tenent
Hermos. in l. 4. glos. 1. n. 27. tit. 4. p. 5.
Gutier. in cap. quanvis pactum in pri-
cip. n. 53. de pact. in 6. Molin. d.c. 2.
n. 6. o. cum alijs, Sanch. sup. disp. 6. nu.
18. Cancer. d. cap. 8. nu. 24. Olan. in
concord. ht. D. n. 43. Auendañ. in c.
Prætor. part. 2. cap. 19. n. 11. Noguer.
allegat. 22. nu. 6. Salgad. in laberinth.
credit. part. 2. cap. 26. à n. 60. Castill.
controversi. lib. 4. cap. 37. n. 39. & libr.
5. cap. 152. n. 19. Mieres de maiorat.
part. 1. q. 36. à n. 2. & q. 68. n. 11. Men-
chac. de succession. creat. lib. 3. §. 21. n.
43. Burg. de Paz. iun. in suis quæst. ci-
uii. q. 10. n. 23. 45. Azeued. in d.l. 2. Re-
copulat. n. 20. in fine, Villalob. in anti-
nom. iur. ht. D. n. 173. 176. Quas sen-
tentias concordat Hermos. assertens,
primam veram esse, vbi donatores
voluisse, se obligare ante acceptatio-
nem, constat, secundam, quando id
non appetet. Hic obiter libertus adver-
tere in prædicta controversia D. Co-
uārruias pro utraque parte, quasi si
ibi cōtrarium allegari, vt faciunt Her-
mosilla, & Parlador. ter. quotidian.
lib. 2. cap. 3. n. 33. 34. sed locis, in qua-
bus pro adversa parte citatur atten-
te perlectis, appetet, nunquā asservi-
se contra id, quod in prædicti fatet
apertē, nam in cap. quanvis paclum,
part. 2. §. 4. n. 23. de pact. in 6. aliorum

Vers. Quartē subinfertur.

Ex stipulatione pro absente facta 46.
ante ipsius acceptationem nullā omni
obligationem, maxime si persona pu-
blica, vt notarius, nō fuerit stipulatus,
docent Sanch. d. disp. 7. num. 18. & alij
apud eumidē, quare poterit promis-
tor à cōuentis, inuito stipulatori, cuius
nihil interest, resiliere, Molin. d. disput.
265. n. 30. & dixi sup. n. 24. Neque re-
fert, quod verba promissionis dirigan-
tur in præsentem, ex quo ei ius quæsi-
tum videtur, ne absque ipsius consen-
su licet, actum reuocate, nā vbi nulla
utilitas stipulatoris versatur, verbo te-
nus eidem promittitur, & effectus,
exequitioque tota obligationis in ab-
sente confortur, vt considerat Sanch.
ibidē, pro quo faciūt d.l. 3. ff. de seru.
export. l. 3. ff. qui sīn. manum. Sed sti-
pulato notario reuocari nō posse, ve-
rius est, vt dixi sup. n. 40. etiamsi eius-
dem accesserit cōsensus, quoniam ab-
senti conditionem meliorem, non
deteriore facere huiusmodi publicz
personz possunt, quod utilitatis cauila
receptū est; stipulatio enim hæc pro-
ficit ad irreuocabilitatem, non ad ac-
quisitionem, Marescot. libr. 2. cap. 20.
n. 2. Ludouï. decisi. 567. n. 3. Roland.
conf. 19. num. 28. lib. 1.

Vers. Secundū deducitur.

Adde Hermos. d. glos. 4. n. 1. 2. 3.
10. plures laudatos sopra à n. 37.
secundum quos per stipulationem no-
tariorum sit donatio irreuocabilis, sed an-
te acceptationem nihil queritur ab-
senti.

Vers. Tertiū apparet.

Vide Gutier. practicat. lib. 2. q. 52.
n. 6. Fôtanel. de pact. nuptialib. claus.
4. glos. 9. part. 1. n. 4. Menoch. cōsl.
286. n. 14. Mantic. d. lib. 13. tit. 4. 3. n.
9. Cancer. d. cap. 8. n. 52. & in maiora-
tibus postquam primus acceptauerit,
non est locus reuocationi in prædi-
cium voc atorum, quanvis donator, ac
donatarius cōfidentia, si irreuocabili-
les alii sine iuxta l. 44. Taur. Her-
mosil. in d.l. 7. glos. 4. n. 15. Ceuall. qui
plures laudat. q. 249. num. 4.

Vers. Secundo loco;

Pichard. in d. 5. alteri, à n. 24. hanc
declarationem admittendam nō esse,
sentit, probans in d.l. quoties, per do-
natorius stipulationem actionem sub-
stituto donatario non queri, sed spe-
ciali fauore concessum esse illi, vt age-
re contra primum donatarium posse
ex voluntate eius, qui donauit; vt cū
que

que sit, donatio ante acceptationem poterit reuocari.

Vers. Tertiā est considerandum.

- 47 De hoc Sanch. latē d. disp. 7. à n. 4. & n. 6. cōgerit personas, quæ pro alijs possunt stipulari, adnotās, ad stipulādum requiri speciale mandatum, ex glo. verbo, habuerit in c. si tibi absenti de præb. io 6. ex D. Couar. iugra lib. 3. cap. 6. n. 4. Burg. de Paz vbi proximē d. q. 10. n. 12. De quo etiam videntur latē agentes, Mantic. supralib. 14. à tit. 15. ad 28. Robles de Salced. de repräsentat. lib. 3. cap. 18. à nu. 40.
- 48 & quidem iure Regio stipulari pro altero quilibet poterit, sed donatio reuocationi, donec ratum habeatur, subiacebit, Hermosilla in d. l. 7. gloss. 4. n. 7. & dictum est num. præcedenti.

Vers. Quartum verò ad contractum.

- 49 Assentit Olea de cessione iur. tit. 4. q. 9. & in miscellan. qui latissimē de re ista per totam quæstionem differit, cumulus casus, in quibus sine cessione alteri per alterum actio quæritur, & in q. plurimis laudatis, n. 29. resolut ex stipulatione notarii actionem absque cessione absentis acquiri, notans, esse controversum, & ab usu iam recessisse, cum rato practicetur, vt notarius stipuletur pro alio. Regulariter verò, actionem persoalem, nisi per cessionem in singularem succellorem non transferri, compertum est, vt ex multis probat idem Olea in miscellan. num. 1. & quid de procuratore in q. à num. 4.

Vers. Quartū ex supradictis.

Ira Sanchez vbi proximē num. 28. Molin. d. cap. 2. à num. 60. de quo supra num. 44. 45.

Vers. Principaliter, & quinta.

Hanc limitationem approbant, Hermos. d. gloss. 4. n. 13. vbi alios refert, Pat. Molin. supra num. 12. Terciacing. variar. lib. 3. resol. 1. de donat. num. 14. vers. Declara hanc.

Vers. Quamobrem ut hec quinta.

Recedit a D. Couar. Hermos. cum nonnullis vbi proximē tradens præfata limitationem absolute, ait enim, post adventum dici præscripti, vt patet in fauorem tertij exequatur, locum non esse penitentia, & si secundus donatarius non acceptauerit, cuius fundatum est, quod cum per d.l. partitz, veniente die restitutionis, dominium, & possessio, ipso iure træseat in substitutum donatarium, ius in re iam illi quæstitum penitentia donatoris non est auferendum, l. id quod nostrū ii. ff. de reg. iur. Sed hæc consideratio mouere non debet, vt a D. Couar. deuiemus; nam præterquam quod non omnino compertum est, ex d.l. 7. partitz, absque traditione dominium, & possessionem in donatarium substitutum transferri, casu restitutio- nis adveniente, vt constat ex notatis supra ad n. 3. vers. Hanc verò Philippi etiam si id concedatur, debet intelligi præcedēte ipsius substituti acceptatione, per quam donatio perficiatur, atque ita sicut communiter receptum est, etiā constitutio illa suppleat de te- clum

Quærum traditionis, acceptationis necessitatem non sustulit, illud enim ad executionem contractus respicit, hoc vero ad perfectionem obligationis; nec clausula respiciens executionem actus, eius naturam potest immutare, Molin. d. cap. 2. n. 59. 60. D. Couar. in rubric. de testament. part. 2. no. 39. Menoch. cōs. 8. 4. n. 15. Aug. Barbos. cum plurimis in tractat. de clausul. ususseq. clau. 60. Vnde cum D. Couar. tenendum est, donationem non acceptatam per secundum donatarium in casu d. l. quoties, & l. 7. partitz, posse reuocari, etiā si tempus adsit, quo effectu erat fortitura, in quam sententiam inclinat Sanch. d. dub. 1. num. 10. in fine,

Num. 14.

- 52 Maximē dubitari potest de veritate huius illationis, quoniam oppositū verius videtur, admissa ut certiore, & receptore sententia, quæ docet, etiam in donatione facta Ecclesiæ acceptationē ad irreuocabilitatem desiderari, de qua Hermos. in d. l. 4. glof. 1. n. 28. cū leqq. tit. 4. p. 5. Sanch. d. lib. 1. disp. 6. n. 16. Mol. d. c. 2. nu. 58. Ant. Gabr. commun. lib. 5. tit. de verbis. obligat. conc. 1. n. 72. qui plurimos referunt, & si contrarium tuantur alij, quos adducit Hermos. n. 29. & Tōdut. quæstion. benefic. cap. 8. 3. n. 10. nam cum in casu d. l. quoties, respectu donatarii substituti vcta dētor donatio à prima, ac principali distinet, Hermos. d. glof. 4. n. 16. cädē in hac, ac in alia qualibet donatione absolutē facta, desiderantur, Molin. d. c. 2. n. 74. vers. Quod adeō, Hermos. vbi proximē n. 3. Igitur ante acceptationē Ecclesiæ libertū erit, donatori, pacū in illius fauore adiectum reuocate, atq; ita in specie tenet Hermos. in d. glof. 4. in princ. Grego. Lop. ibidem, Sanch. d. dub. 1. n. 4. Molin. vbi proximē, Cyriac. tom. 2. cōtr. ou. 26. 9. n. 8. 3. idemq; obtinebit post advētum diec ad restitutionem designati, vt numeri in priuato probauimus. Neque ad iē facit l. fin. C. de sacros. Eccles. quoniam ita accipienda est, vt tunc Ecclesia absque contradictione dominium rerū donatarū nanciscatur, quando doctio suam perfectionem fuerit cōsequita, quod non cōtingit, nisi accedat Ecclesiæ donataria acceptatio, quibus addēda sunt, quæ proximē ad d. l. 7. partitz diximus, cū eodem modo illi, ac leg. finali, de qua agimus, satisfiat. Sed hæc sunt limitanda, quādo immediatè promissio fit Deo, ut proximē probabitur n. 55. nam quod ibi de causa pia, etiam de Ecclesia intelligendum est.
- Non magis urget communis opinio, docens, fauore causæ piz posse alteri per alterū stipulari, quod quidem verum est, ut subsistat stipulatio, alías inutilis. I. stipulatio ista 38. S. alteri, ff. de verb. obligat. non tamen ut sine rationabili habitione fiat irreuocabilis donatio, quæ etiā facta fauore piz causæ acceptationem desiderat, Gutier. in d. cap. quanvis pacū in princ. n. 55. Molin. d. c. 2. n. 65. & cū multis resolvit Hermos. d. l. 4. glof. 1. nu. 28. cum seqq. vbi cōtrarias refit opiniones, & hæc, quæ sequitur, limitat, si in honore Dei alii quid piz causæ promittatur ita: Promitto Deo, me daturum tali hospitali centum, nam hæc donatio statim efficitur irreuocabilis, & valet in vim viti, de quo Sanch. d. disp. 6. nu. 17. Barbos. in l. 1. p. 3. n. 18. 19. ff. solut. matrim. Barbolaunior. in collectanea ad l. illud p. 16. C. de sacros. Eccles. Bart. ibi 6. 6.

T

Ro-

Rosella, Angel. Syluest. in som. apud. Sanch. qui obseruat in hoc standum esse intentioni promittentis, & in dubio votum præsumi. Præterea hoc interesse, cū quis obligatur ex voto, aut ex promissione, ut homini facta in favorem pīz causā, nam primo calu poterit obligatio tolli, aut commutati auctoritate Episcopinon consentiente eo, cuius interest, nos si secundo, cum semel fuerit acceptata donatio Ecclesī, aut pīz causā nomine. Ex quibus constat, quod etiā modus adiectionis sit in favorem Ecclesī, vel causa pīz, potest ante acceptationem revocari quoque tempore ab ipso donatore.

Obicit Hermosilla d.glos. 4.n.13; D.Couar. quod in eius mentem non venit d.l. 7. partite, quando hic constituit differentiam inter Ecclesiam, & priuatum, quoad decisionem textus in d.l. quoties, sed nō recte, nā cū D. Couar. supra hoc c. n. 5. docuisset, ea constitutione non obstat, nec dominium, nec possessionem in secundum donatarū sine traditione transire non oblitione, sed consulto inter priuatu, & Ecclesiam distinxit ob d.l. fin. C.de sacros. Eccles. in quo consequenter loquutus est, licet eius sententia preci- pia iure non probetur communiter, vt ibi diximus:

Num. 15.

Ex præmissis apparet, probabilius esse, modū adiectionis in favorem pīz causā, vel Ecclesī posse ante acceptationē revocari per ipsum donatorem, & ita tenent Sanch. d.dub. 1.n.4. Molin. d.cap. 2.n.74. Nauarr. in apolog. pro lib. monit. 60.n.2. & alij adducti suprā

n. 52. ad medium, quibus iungēdi sunt omnes, qui docent, donationē Ecclesī, vel pīz causā factam revocabilem esse ante acceptationem, quos cumulant Barbos. in dicit. collectan. nu. 16. Gutier de matrim.c. 6.n.6. & alij laudati sup. d.n. 52. in princ. nam inter donationem simplicem principaliter factā, & eam, quz per adiectionē gravaminis in alterius favorem sit, nulla est (vt ex Hermos. Merlin. & alijs supra obseruauimus) differētia. Vtrū do- 57. natio doris causa facta possit ante ac- ceptationē revocari cōtrouertitur, de quo Menoch. conf. 92. nu. 79. vbi pro vtrāque parte aliquos refert, & verius est, re integra, id est, antequam matri- monium contrahatur ad quod aliquid dotis causa donatum est, posse pān- tere donatorem, postea non vtique Paul. de Castr. in l. si ego, s. si res, ff. de iur. dot. Bald. in l. sicut, C. de actio- nib. & oblig. Deci. consil. 33. n. 10. vers. Et per illum textum,

Num. 16.

Interpretatio ad d.l. si ego 10. s. si 59. res, ff. de iur. dot. quam D. Couar. cō- tra communem tradit, nō videtur Vil- pianī menti conuenire, nam si, vt ipse putat, defunctus non potuit, dum vi- xit, mandatum illud revocare, nēque eius h̄res posset, omni dotis favore secluso, siquidem quod ipsis contrā- hentibus obstat, & eorum successori- bus obstat debet, l. quod ipsis 196. ff. de regul. iur. vbi Ruard. qui ait, non posse melioris conditionis h̄redem, quam defunctum esse; sed eiusdem cōsiderat, l. h̄redem 60. ff. de re- gul. iur. Menoch. consil. 934. num. 44. Cyriac. controuers. 277. num. 3.

Ne-

Nēque specialitatem cōtineret, quod h̄res compellereur consentire alienationi rei sua nuptijs sequutis, si ad idem donatos præcīsē teneretur, nam dominium cū sua causa vadit ad suc- cellores, l. si cōuenit 13. s. si fundus, ff. de pignor. action. l. alienatio 67. ff. de cont. emption. Cyriac. sup. n. 10. & h̄res regulariter compelli potest, ad quod antecessor tenebatur, l. postulāte 44. ff. ad Trebel. Cyriac. n. 7. Nat- 61. ta coof. 430. nu. 2. qui in commodū, & in incommodō equē succedunt, l. 3. in princ. ff. de bonor. posset. alias plus iurius haberet h̄res, quā testator contra regulā, l. nemo plus 55. ff. de reg. 62. iur. Quibus perpensis dubium esse nō potest, quin defunctō donatori licet, re integrā mā datum revocare, que facultas de rigore iuris, etiam h̄redi cōpetere debebat, qui in omne ius te- statoris successit, l. cum h̄redes 23. ff. de acquir. posset, l. cum h̄res 11. ff. de diuerl. & temp. p̄r̄script. Argel. de ac- quirēd. posset, q. 10. art. 6. n. 3. Cyriac. controuers. 327. n. 6. Menoch. conf. 108. n. 46. Nec ex persona succelloris natura obligationis immutatur, l. 2. s. ex his, ff. de verb. oblig. Cyriac. d. cō- trouers. 277. nu. 5. Carleual. de iudic. tom. 2. tit. 3. disp. 9. num. 2. cū defun- ctus, & h̄res iuris intellectu una ca- domque persona cōficiantur, auth. de iure. à mortient. p̄stit. in princip. Carleual. sup. Merlin. de pignorib. lib. 2. q. 66. num. 7. Menoch. de præ- sumpt. lib. 3. præl. 47. num. 1. l. nō po- tius mandatum illud mortuo, qui mā- dauit, ante nuptias sequutas debebat expirare, l. inter casas 26. ff. man- dat. l. mandatum 15. C. cod. tit. Sed suadente dotis favore h̄redis iuri de- rogatum est, atque ita non solū mā: 63. datum post mortem dominī durat, v. rūmetiam irrevocabile manet, vt fert commune DD. placitum, de quo Morla in empor. titul. de iurisdic- oīa. indic. n. 103. Sanch. d. disput. 6. num. 9.

Vnde colligitur in d. s. si res, min- 66. mē probari, nō licere donatori p̄cōni- tere, quando in causam piā liberali- tatem, exercet, etiam si nulla interue- niat acceptatio, mō contrarium pro- bat textus in l. i. C. si mancip. ita fuerit alien. Illud autem ex illo textu solidū deduci potest, eam revocationem mā- dati ad pīas causas h̄redi mandatoris non esse permīsam, nec rectē argui potest hoc modo: H̄redi non licet revocare, ergo nec testatori licet, nō enim legitimē infertur, quandoquidē 67. donator ipse potest ante acceptationē donationem revocare, vt notum est, quod h̄res eius nō potest, Sanch. d. dub. 1.n. 11. & alij infra referendi au. 72. vbi D. Couar. sic docet, facitque, l. 3. ff. de seru. export. Nec replicet ali- quis, hoc esse contra proximē dicta; nam si h̄res nequit revocare dona- tionē, quam defunctus poterat, quo- modo in calu d. l. si ego, necesse fuit specialis favor dotis, ne h̄res revoca- ret donatū, vt dicitur in d. s. si res, nā respondebat, ibi nullam fuisse dona- tionem, cum iure civili ante l. si quis argentām, C. de donation. illa nō va- leret, nisi stipulatione, aut traditione interueniente, & verūque in d. s. si res, defecit, siquidē donū datū non est illi, cui donatio facienda erat, ex quo conciliatur, l. 2. s. si pecuniam, ff. de donat. vbi pecuniam donator tradidit dona- tario, atq; ita valuit donatio sub cōdi- tione, quz statim per acceptationem irrevocabilis facta est, nā quoad dona-

tem, quam quoad h[ab]redem, nisi ex def[ici]cio conditionis resolvetur.

Quz non impugnat principium d. l. si ego, quod D. Courat, allegat, in quo duplex est casus. Primus quando res ita sunt tradita, ut statim mulieris fieret, & reuocationi non est locus, cu[m] fuerit donatio omnino perfecta, d. s. aliz, inst. de donat. Sed, matrimonio non contracto, codicilij datur ad repetendum, quasi causa non sequuta, ob quam fuit datum, l. legem 9. vbi glof. C. de donat. Secundus casus fuit cum res sic est dedita, ut donaturi maneret, dum nuptiaz non contrahebantur, quibus nob[is] celebratis, Consultus vindicationem competere, ait illi, qui tradidit, sed non ideò negat, hoc calu, si donator veller, potuisse penitere, cu[m] nullum sit impedimentum, ut ex proximè dictis satis colligitur. Similiter Imperator in d. l. leg[em] donatorē praescriptis verbis agere posse ad implemē tum modi, quem donando adiecit, dicit, nec meminist conditionis ob causam, qua illi etiam ad repetendum, quod dedit, competebat l. i. C. de donat, quz sub mod.

Vers. His equidem omnibus.

69 Sequitur Menoch. conf. 296. n. 85. & Ruin. conf. 7. n. 29. lib. 1. & est receptionis, licere, in contrariaibus innominitatis etiam fauore pia causa gestis pernitere, quod de iure cōmuni procedit, nam quoadiū Regium propter d. l. 2. tit. 16. lib. 5. Recopil: generaliter in huiusmodi contrariaibus locus poenitentia non est, sed offerens vnu[m] ex contrahentibus id, ad quod tenetur, poterit alterum praeceps compellere, ut conuentioni sit, quod magis obtinuit, et si

aliqui tenuant, de quo Ant. Gom. variar. lib. 2. cap. 8. n. 4. Parlador. quotidianar. lib. 2. cap. 3. n. 32. & different. 135. n. 10. Gutier. de iuram. confirmat. part. 1. cap. 35. n. 1. Gregor. Lop. in l. 3. glof. 4. tit. 6. p. 5 Perez in d. l. 3. Ordinam. Matienço in d. l. 2. Recop. glof. 2. n. 6. 7. Azcued in l. 1. n. 6. tit. 21. lib. 4. Recopil. Salced. ad Bern. Diaz reg. 549. Pat. Molin. tom. 2. disp. 258. nu. 8. Guzman de euiction. q. 24. nu. 58. Richard. in S. actionum, q. 27. à nu. 37. inst. de action. Quid de iure Canonico: controversum est, consule ultra præallegatos, Fachin. lib. 11. controversial. cap. 8. Cancer. variar. part. 2. cap. 3. n. 53. Padilla in l. naturalis, 5. & liquidem, n. 18 ff. de prescript. verb.

Num. 17.

Quod h[ab]res donatoris reuocare nequit donationem non acceptatam, docent Borrel. in sum. decisi. tom. 3. tit. 10. n. 156. Trentacing. variar. lib. 3. tit. de donat. resolut. 1. n. 14. vers. Declaro hanc, & vers. Licet donatio, Molin. de primogen. d. cap. 2. n. 77. Iul. Clat. d. S. donatio, q. 13. in fine, Hermos. d. l. 7. glof. 4. n. 12. Sanchez. d. dub. 1. nu. 11. Cancer. part. 1. cap. 8. n. 41. Pat. Mol. d. disp. 265. n. 13. Robles de Salced. supralib. 3. capit. 19. num. 61. Ex qua sententia placē colligitur, mortuo donatore, validam manēre donationem, acceptarique à donatario posse, ut docent Molin. dict. cap. 2. nu. 77. Fontanell. part. 1. claus. 4. gloss. 8. num. 6. 7. & alij apud Hermosi.

Plain d. l. 1. glof. 4.

Num. 50.

Affen-

Num. 18.

Affent Sanchez. d. dub. in fine, de quo Marescot. variar. lib. 1. capit. 5. à num. 5.

AD CAPVT Decimumquintum,

SUMMARIUM.

- 1 Fructus pendentes tempore venditionis fundi ad emporem pertinent.
- 2 Fætus peccatorum nondum editi inter fructus pendentes numerantur.
- 3 Venditor fundi tenetur de evictione pro fructibus pendentibus, qui erant alieni.
- 4 Fundo locato vendito cum fructibus pendentibus cedunt emptori.
- 5 Re vendita omnia consentantur alienata, que illi coherent, vel accidunt.
- 6 Fructus pendentes, & fundus, cui coherent, eadem res censemur.
- 7 Vna, eademque res diuerso iure censi non debet.
- 8 Fructus pendentes inter immobilita computantur.
- 9 Quo sensu fructus pendentes pars fundi esse dicantur.
- 10 De intellectu l. fructus 45. ff. de rei vendicat. remissione.
- 11 Post perfectam venditionem commodum, & incommodum rati vendite spectat ad emporem.
- 12 Commodum cedit, à quo periculum incipit.
- 13 Ratio propter quam fructus pendentes emptoris sunt.
- 14 Non dividuntur, quia cum fundo empti sunt.
- 15 Veram fructus/ari, ac collecti post perfectam venditionem ad emporem pertineant.
- 16 Usufructarius vobis proprium habet in fructibus pendentibus.
- 17 Mortuo usufructuario ante collectos fructus, omnes domino proprietatis cedant.
- 18 Fructus pendentes tempore, quo do minum fideicommissi transit in fidei commissarium, ipsi debentur omnes.
- 19 Idem iuri est dependentibus cù dies fideicommissi cedit, nec fideicommissarius petere neglit.
- 20 De intellectu l. Julianus, S. si finibus off. de actionib. empti remissione.
- 21 Pensio fundi locata, si pendentibus fructibus vendatur, ei prorata tem poris dividenda.
- 22 Pensio fundi, vel domus locata cedit venditori, qui locauit, licet eam debeat restituere.
- 23 Respondetur pro Accursio ad l. de fundo, ff. de usufructu.
- 24 Quare emptor omnes fructus pen dentes suos facit, & non totam pensio nem fundi locati.
- 25 Traditus differentia inter venditorum rem fundi, & usumfructuarium, quoad acquisitionem pensionis pro tempore ante venditionem, & frumentum usumfructuum.
- 26 Interpretatur l. 1. in princip. ff. de iur. Fisc.
- 27 Ratio Accursianæ opinionis tradiatur.
- 28 Quomodo dividitur pensio domus, & fundi locati inter emporem, & venditorem.
- 29 Explicatur d. l. fin: S. fin. ff. de iur. Fisc.